

”دُعائين دو- دُعائين لو، ڪارڻ ڪا نوارڻ ڪر سمسائون ڪا سماڏان ڪرو“

آج پيار ڪي ساگر باپ دادا آڻي پيار سورپ بچون ڪي پيار ڪي ڏوري ۾ ڪينچ ڪر ملن مناني آڻي هٿ. بچون نين ٻڌايا اڙر حضور حاضر هو گئي. اويڪتي ملن تو سدا مناتي رهندي هٿ، ڦر پي ساڪار ۾ ٻڌايا تو باپ دادا بچون ڪي وشال ميلي ۾ پهونچ گئي هٿ. باپ دادا ڪو بچون ڪا سنيهه، بچون ڪا پيار ديك خوشي هوتي هٿ اڙر دل هين دل ۾ چارون اور ڪي بچون ڪي ليئي گيت گاتي هٿ ”واه سريشت پاڳيون بچي واه! پڳوان ڪي پيار ڪي پاتر آتمائين واه!“ اتنا بڙا پاڳيه اڙر اتنا ساڌارڻ روپ ۾ سهج پراپت هونا هٿ، يهه سوڀن ۾ پي نهين سوچا ٿا. ليڪن آج ساڪار روپ ۾ پاڳيه ڪو ديك رهي هو. باپ دادا ديك رهي هٿ ڪ دؤر بٽني پي بچي ملن ميلا مناءِ رهي هٿ. باپ دادا انهن ڪو ديك ملن مناءِ رهي هٿ. متجارتني ماتائون ڪو گولڊن چانس ملا هٿ اڙر باپ دادا ڪو پي وشيش شڪتي سٽنا ڪو ديك خوشي هوتي هٿ ڪ چار ديوارون ۾ رهندي والي ماتائين باپ دواران وشو ڪلياڻڪاري بن، وشو ڪي راجيه اڌڪاري بن گئي هٿ. بن گئي هٿ يا بن رهي هٿ، ڪيا ڪهينگي؟ بن گئي هٿ نان! وشو ڪي راجيه ڪا ماڪڻ ڪا گولا آپ سيڪي هات ۾ هٿ نان! باپ دادا نين دیکا ڪ جو پي ماتائين مذوبن ۾ پهونچي هٿ انهن ڪو ايڪ بات ڪي بهت خوشي هٿ، ڪوئسي خوشي هٿ؟ ڪ باپ دادا نين هر ماتائون ڪو وشيش ٻڌايا هٿ. تو ماتائون سين وشيش پيار هٿ نان! نشي سين ڪهتي هٿ، باپ دادا نين ٻڌايا هٿ. همڪو ٻڌايا هٿ، هر ڪيون نهين آئينگي! باپ دادا پي سيڪي رُوڇ رهاڻ سٽني رهندي هٿ، يهه خوشي ڪا نشا ديڪتي رهندي هٿ. وئسي تو پانڊو پي ڪم نهين هٿ، پانڊوون ڪي بنا پي وشو ڪي ڪاريه ڪي سماپتي نهين هو سڪتي. ليڪن آج وشيش ماتائون ڪو پانڊوون نين پي آڱي رڪا هٿ.

باپ دادا سڀي بچون ڪو بهت سهج پڙشارت ڪي وڌي سٽنا رهي هٿ. ماتائون ڪو سهج چاهينگي نان! تو باپ دادا يهي سڀ ماتائون ڪو، بچون ڪو ڪهتي هٿ، سڀ سين سهج پڙشارت ڪا ساڌن هٿ ”صرف چلتي ڦرتي سنڀنڌ سمپرڪ ۾ آڻي هرايڪ آتما ڪو دل سين شپ پاونا ڪي دُعائين دو اڙر دوسرون سين پي دُعائين لو“. چاهي آپڪو ڪوئي ڪچ پي دي، بددعا پي دي ليڪن آپ اُس بددعا ڪو پي آڻي شپ پاونا ڪي شڪتي سين دُعا ۾ پريورتن ڪر دو. آپ دواران هر آتما ڪو دُعا آڻيو هو. اُس سميه آڻيو ڪرو جو بددعا دي رها هٿ وه اِس سميه ڪوئي نه ڪوئي وڪار ڪي وشيپوٽ هٿ. وشيپوٽ آتما ڪي پرت وا پَرُوَش آتما ڪي پرت ڪي پي بددعا نهين نڪلينگي. اُسڪي پرت سدا سهيوگ ديني ڪي دُعا نڪلينگي. صرف ايڪ هين بات ياد رڪو ڪ همين نرنتر ايڪ هين ڪاريه ڪرنا هٿ ”سنڪلپ دواران، بول دواران، ڪرمڻا دواران، سنڀنڌ سمپرڪ دواران دُعا دينا اڙر دُعا لينا“. اگر ڪسي آتما ڪي پرت ڪوئي پي وئرت سنڪلپ وا نڱيتو سنڪلپ آوي تو يهه ياد رڪو ميرا ڪرتويه ڪيا هٿ! جئسي ڪهان آگ لگ رهي هو اڙر آگ بڙجهاني والي هوتي هٿ تو وه آگ ڪو ديك جل ڊالني ڪا آڻا ڪاريه پوئتي نهين، انهن ڪو ياد رهتا هٿ ڪ هر جل ڊالني والي هٿ، آگ بڙجهاني والي هٿ، ائسي اگر ڪوئي ڪسي پي وڪار ڪي آگ وش ڪوئي پي ڪاريه ڪرتا هٿ جو آپڪو آڇا نهين لکنا هٿ تو آپ آڻا ڪرتويه ياد رڪو ڪ ميرا ڪرتويه هٿ ڪسي پي پرڪار ڪي آگ بڙجهاني ڪا، دُعا ديني ڪا، شپ پاونا ڪي پاونا ڪا سهيوگ ديني ڪا. بس ايڪ آڪير ياد رڪو، ماتائون ڪو سهج ايڪ شبد ياد رڪنا هٿ ”دُعا دينا اڙر دُعا لينا“. ماتائين يهه

ڪر سگھي ھو؟ (سڀي مائٽين ھات اُٺا رھي ھئ) ڪر سگھي ھو يا ڪرنا ھين ھئ؟ پانڊو ڪر سگھي ھئ، پانڊو ڪھڻي ھئ ڪرنا ھين ھئ. پانڊو ٿاڻا ھوئا ھئ سدا وڃي اؤر شڪتياں سدا وشو ڪلياڻڪاري نام پرسڌ ھئ.

باپ دادا ڪو چارون اور ڪي بچون سين آڀي تڪ ايڪ آش رھي ھوئي ھئ. بنائين ڪوئسي آش ھئ وھ؟ جان تو گئي ھو! ٽيچرس جان گئي ھو نان! سڀي بچي يٺا شڪتي پرشارت تو ڪر رھي ھو. باپ دادا پرشارت ديك ڪر ڪي مُشڪراتي ھئ. ليڪن ايڪ آش يھ ھئ ڪ پرشارت ۾ آڀي تيور گئي چاهيئي. پرشارت ھئ ليڪن آڀي تيور گئي چاهيئي. اسڪي وڌي ھئ، ”ڪارڻ“ شبد سماپت ھو جائي اؤر نوارڻ سوروپ سدا بن جائين. ڪارڻ تو سميه اُنوسار بنتي ھين ھئ اؤر بنتي رھينگي. ليڪن آپ سپ نوارڻ سوروپ بنو ڪيونڪ آپ سڀي بچون ڪو وشو ڪي نوارڻ ڪر سڀي ڪو، معجارتِي آتمائون ڪو نرواڻ ڌام ۾ پيڃنا ھئ. تو جب سيم ڪو نوارڻ سوروپ بناو تب وشو ڪي آتمائون ڪو نوارڻ سوروپ دواران سپ سمسيائون ڪا نوارڻ ڪر نرواڻ ڌام ۾ پيڃ سگھينگي. آڀي وشو ڪي آتمائين مُڪتي چاهتي ھئ تو باپ دواران مُڪتي ڪا ورثا دلاني والي نمت آپ ھو. تو نمت آتمائين پھلي سيم ڪو پڻ پڻ سمسيائون ڪي ڪارڻ ڪو نوارڻ ڪر مُڪت بناي تب وشو ڪو مُڪتي ڪا ورثا ڏلا سگھينگي. تو مُڪت ھئ؟ ڪسي پي پرڪار ڪي سمسي ڪا ڪارڻ آڀي نھين آئي، يھ ڪارڻ ھئ، يھ ڪارڻ ھئ، يھ ڪارڻ ھئ... جب ڪوئي ڪارڻ سامني بنتا ھئ تو ڪارڻ ڪا سيڪنڊ ۾ نوارڻ سوچو، يھ سوچو ڪ جب وشو ڪي نوارڻ ڪرني والي ھون تو ڪيا سيم ڪي چوڻي چوڻي سمسيائون ڪا سيم نوارڻ نھين ڪر سگھي! نھين ڪر سگھي! آڀي تو آتمائون ڪي ڪيو آپڪي سامني آئينگي ”ھي مُڪتي دانا مُڪتي دو“ ڪيونڪ مُڪتي دانا ڪي ڊئريڪٽ بچي ھو، اڌڪاري بچي ھو. ماسٽر مُڪتي دانا تو ھو نان. ليڪن ڪيو ڪي آڀي آپ ماسٽر مُڪتي داناڻون ڪي طرف سين ايڪ رڪاوٽ ڪا دروازا بند ھئ. ڪيو تيار ھئ ليڪن ڪوئسا دروازا بند ھئ؟ پرشارت ۾ ڪمزور پرشارت ڪا ايڪ شبد ڪا دروازا ھئ، وھ ھئ ”ڪيون“. ڪوئشچن مارڪ(؟) ڪيون، يھ ڪيون شبد آڀي ڪيو ڪو سامني نھين لانا. تو باپ دادا آڀي ديش وديش ڪي سڀي بچون ڪو يھ سمرتي ڏلائي رھي ھئ ڪ آپ سمسيائون ڪا دروازا ”ڪيون“، اسڪو سماپت ڪرو. ڪر سگھي ھئ؟ ٽيچرس ڪر سگھي ھئ؟ پانڊو ڪر سگھي ھئ؟ سڀي ھات اُٺا رھي ھئ يا ڪوئي ڪوئي؟ فارينرس تو ايورريڊي ھئ نان! ايورريڊي؟ ھان يا نان؟ اڱر ھان تو سيڏا ھات اُٺاڻو. ڪوئي اٿسي اٿسي ڪر رھي ھئ. آڀي ڪوئي پي شيواڪيندر پر سمسي ڪا نام نشان نہ ھو. اٿسي ھو سگھي ھئ؟ ھرايڪ سمجھي مجھي ڪرنا ھئ. ٽيچرس سمجھي مجھي ڪرنا ھئ. مڌوبن والي سمجھي ھمين ڪرنا ھئ. ڪر سگھي ھئ؟ آڀي ھات اُٺاڻو نان؟ ڪر سگھي ھئ؟ سمسي شبد ھين سماپت ھو جائي، ڪارڻ ختم ھو ڪي نوارڻ آجائي، يھ ھو سگھي ھئ. ڪيا نھين ھو سگھي ھئ، جب پھلي اسٽاپنا ڪي سميه ۾ سڀي آڀي والي بچون نين ڪيا پرامس ڪيئا ٿا اؤر ڪر ڪي ڊڪايا. اسميؤ ڪو سميو ڪر ڪي ڊڪايا نان؟ تو آڀي ڪتني سال ھو گئي؟ اسٽاپنا ڪو ڪتني ورش ھو گئي؟ (65) تو اتني ورشون ۾ اسميؤ سين سميو نھين ھو سگھي ھئ؟ ھو سگھي ھئ؟ مڪيه ٽيچرس ھات اُٺاڻو. پنجاب نھين اُٺا رھا ھئ شڪيه ھئ ڪيا؟ ٿورا سوچ رھي ھئ، سوچو نھين. ڪرنا ھين ھئ. اؤرون ڪا نھين سوچو، ھرايڪ اپنا سوچي، اپنا تو سوچ سگھي ھو نان؟ دوسري ڪو چورو، اپنا سوچ ڪر اپني ليئي تو ھمت رک سگھي ھو نان؟ ڪ نھين؟ فارينرس رک سگھي ھئ؟ (ھات اُٺاڻا) مبارڪ

هو. اچا آبي جو سمجھتي هئ، دل سين اُٺا، دڪاوي سين نهين. اٽسي نهين سڀ اُٺا رهي هئ تو مٿن پي اُٺا لون. اَگر دل سين دري سنڪلپ ڪريندي ڪ ڪارڻ ڪو سماپت ڪر نورڻ سورڻ بنا هين هئ، ڪُچ پي هو، سهن ڪرنا پري، سامنا ڪرنا پري مايا ڪا، ايڪو دو ڪي سنڀنڌ سمپر ڪر سهن پي ڪرنا پري، مجھي سمسبا نهين بنا هئ. هو سڪتا هئ؟ اَگر دري نشچيه هئ تو وهه پيچي سين ليڪر آڱي تڪ هات اُٺا. (باپ دادا نين سڀي سين هات اُٺا يا اؤر سارا درشيه ٿي وي. پر ديڪا) اچا هئ نان ايڪسرسائيز هو ٽي نان! هات اس ليئي اُٺا تي هئ، آبي جئسي ايڪو دو ڪو ديڪ ڪرڪي هات اُٺا تي ڀر اُٺا هئ نان! اٽسي هين جب پي ڪوئي سمسبا آوي تو سامني باپ دادا ڪو ديڪنا، دل سين ڪهنا بابا، اؤر بابا حاضر هو جائينگا. ”ماسٽر سر و شڪتياوان“ اپنا ٽائيتل هر سميه ياد ڪرو. نهين تو باپ دادا آبي يادپيار ڀر ماسٽر سر و شڪتياوان نه ڪهه ڪر سر و شڪتياوان ڪهي؟ شڪتياوان بچون ڪو يادپيار، اچا لڳينگا؟ ماسٽر سر و شڪتياوان هئ، ماسٽر سر و شڪتياوان ڪيا نهين ڪر سڪتي هئ! صرف اپنا ٽائيتل اؤر ڪرتويه ياد رڪو. ٽائيتل هئ ”ماسٽر سر و شڪتياوان“. اؤر ڪرتويه هئ ”وشو ڪلياڻڪاري“. تو سدا اپنا ٽائيتل اؤر ڪرتويه ياد ڪرني سين شڪتياوان اِمرج هو جائيندي. ماسٽر بنو، شڪتياوان ڪي پي ماسٽر بنو، آرڊر ڪرو، هر شڪتي ڪو سميه پر آرڊر ڪرو. وٽسي شڪتياوان ڌارڻ ڪرتي پي هو، هئ پي ليڪن صرف ڪمي يهه هو جاتي هئ ڪ سميه پر يوڙ نهين ڪرني آتي. سميه بيتني ڪي باد ياد آتا هئ، اٽسي ڪرتي تو بهت اچا هوتا. آب اڀياس ڪرو جو شڪتياوان سمائي هوئي هئ اسڪو سميه پر يوڙ ڪرو. جئسي اس ڪرم انڊريون ڪو آرڊر سين چلاتي هو نان، هات ڪو، پانو ڪو چلاتي هو نان! اٽسي هر شڪتي ڪو آرڊر سين چلايو. ڪاريه ڀر لڳا. سماء ڪر رڪتي هو، ڪاريه ڀر ڪر لڳا تي هو. سميه پر ڪاريه ڀر لڳا تي سين شڪتي اپنا ڪاريه ضرور ڪريندي. اؤر خوش رهو ڪي ڪي ڪوئي بچون ڪا چهره بڙا سوچ ويچار ڀر ٿورا زياده گنپير دڪائي ديتا هئ. خوش رهو، ناچو، گائو، آپڪي برهمڻ جيون هئ هين خوشي ڀر ناچني ڪي اؤر اپني پاڙيه اؤر پڳوان ڪي گيت گاني ڪي. تو ناچني گاني والي جو هوتي هئ نان وهه اٽسا گنپير هوڪي ناچي تو ڪهيندي ناچنا نهين آتا. گنپير تا اچا هئ ليڪن ٿو مچ گنپير تا، ٿورا سا سوچ ويچار ڪا لڳتا هئ.

باپ دادا تو آبي سٺا، ڪ دهلي ڪا اڏگهائڻ هو رها هئ (9 ڊسمبر ڪو دهلي ڀر اور شانتي رٿريت ڪا اڏگهائڻ رڪا ٿيا هئ) ليڪن باپ دادا آبي ڪوٺسا اڏگهائڻ ديڪني چاهتي هئ؟ وه ڊيٽ تو فڪس ڪرو، يهه چوئي موٽي اڏگهائڻ تو هو هين جائيندي. ليڪن باپ دادا اڏگهائڻ چاهتي هئ سڀ وشو ڪي اسٽيج پر باپ سمان ساڪيات فرشتي سامني آ جائي اؤر پردا ڪل جائي. اٽسا اڏگهائڻ آپ سيڪو پي اچا لڳتا هئ نان! روح رهاڻ پي سڀي ڪرتي رهندي هئ، باپ پي سٺي رهندي هئ، بس آبي يهه اچا هئ باپ ڪو پر تڪيه ڪرين اؤر باپ ڪي اچا هئ ڪ پهلې بچي پر تڪيه هو. باپ بچون ڪي سات پر تڪيه هونگا. اڪيلا نهين هونگا. تو وهه اڏگهائڻ ديڪني چاهتي هئ باپ دادا. اُٺا پي اچا هئ، جب روح رهاڻ ڪرتي هئ تو روح رهاڻ ڪي سميه سيڪي اُٺا بهت اچي هوتي هئ. ليڪن جب ڪرم يوڳي بنتي هئ تو ٿورا فرق پر جاتا. تو ڪيا ڪريندي ماتائين؟ بڙا جهنڊ هئ ماتائون ڪا. اؤر ماتائون ڪو ديڪ باپ دادا ڪو بهت خوشي هوتي هئ. ڪس نين پي ماتائون ڪو اتنا آڱي نهين لايا هئ ليڪن باپ دادا ماتائون ڪو آڱي ڊيٽي ديڪ خوش هوتي هئ. ماتائون ڪا وشيش يهه سنڪلپ هئ ڪ جو ڪسي نين نهين ڪرڪي دڪا يا وه هر

ماتائين باپ کي ساٿ ڪر کي ڊڪائين. ڪر کي ڊڪائينڻي؟ آڀي ايڪ هائٽ کي تالي بجائو. ماتائين، سڀ ڪڇ ڪر سگهتي هئ ماتائين. ماتائون ۾ اُمنگ اچا هئ. ڪڇ پي نهين سمجھي ليڪن يهه تو سمجھه ليئا هئ نان ڪ بابا کي هون، بابا ميرا هئ. يهه تو سمجھه ليئا هئ نان! ميرا بابا تو سڀ ڪهتي هئ نان؟ بس دل سين يهه گيت گاتي رهو ميرا بابا، ميرا بابا، ميرا بابا....

اچا، آڀي ايڪ سيڪنڊ باپ دادا ديتا هئ، سڀ اُلٽ هوڪر بئو. آڀي سڀي ڪو باپ دادا سين پيار 100% هئ نان، پيار تو پرسينٽ ۾ نهين هئ نان. 100% هئ؟ تو 100% پيار ڪارٽرن ديني کي لبي تيار هو؟ 100% پيار هئ نان. جسڪا ٿوراسا ڪم هو وهه هائٽ اُنا لو. پيچي بچ جائينڻي. اُگر ڪم هو تو هائٽ اُنا لو. 100% پيار نهين هئ تو وو هائٽ اُناو. پيار کي بات ڪر رهي هئ. (ايڪ دو نين هائٽ اُنايا) اچا پيار نهين هئ ڪوئي هر جا نهين، هو جائينگا. جائينڻي ڪهان، پيار تو ڪرنا هين پرينگا. اچا. آڀي سڀي اُلٽ هوڪر بئني هئ نان! آڀي سڀي پيار کي رٽرن ۾ ايڪ سينڪڊ باپ کي سامني انٽرمڪي هو آڀني آپ سين دل سين، دل ۾ سنڪلپ ڪر سگهتي هو ڪ آب هر سڀي کي پرت وا اُرون کي پرت سمسيا نهين بنينڻي. يهه دري سنڪلپ پيار کي رٽرن ۾ ڪر سگهتي هو؟ ڪر سگهتي هو؟ جو سمجھتي هئ، ڪڇ پي هو جائي، اُگر ڪڇ هو پي گيا تو سيڪنڊ ۾ سڀي ڪو پريورتن ڪر دينڻي، وهه دل ۾ سنڪلپ دري ڪري، جو ڪر سگهتا هئ دري سنڪلپ. باپ دادا مدد دينڻي، ليڪن مدد لين کي وڌي هئ دري سنڪلپ کي سمرتي. باپ دادا کي سامني سنڪلپ ليئا هئ، يهه سمرتي کي وڌي آپڪو سهيوگ دينڻي، تو ڪر سگهتي هو؟ ڪانڌ هلاو. ديڪو، سنڪلپ سين ڪيا نهين هو سگهتا هئ، گهٻراو نهين، باپ دادا کي ايڪسٽرا مدد ضرور ملينڻي.

اُٽسي سرو ٽيور پرشارٽي سرپشٽ آٽمائون ڪو، سدا باپ کي پيار ڪارٽرن ڪرني والي همٿوان بچون ڪو، سدا آڀني وهيشٽائون دواران اُرون ڪو پي وهيش آتما بناني والي پُڄ آٽمائين بچون ڪو، سدا سمسيا سماڌان سوروپ وهيش آڀي اُٽني والي بچون ڪو باپ دادا ڪا يادپيار اُور نمستي.

وڌائي کي سميه:- آڄ وهيش جو مڌوبن ۾ اوپر سڪيورٽي کي ڪاريه ۾ بزي هئ، وهه باپ دادا کي سامني آرهه هئ. يگيه کي رکوالي ڪرني والون کي بهت بزي ڊيوٽي هئ تو رکوالي ڪر رهي هئ، دُور بئني پي ياد ڪر رهي هئ، تو خاص باپ دادا جو اوپر ڪوئي پي شيوا اُرت بئني هئ، چاهي گيانسروور ۾ چاهي پانڊوپون ۾، چاهي شانتيون ۾ جو پي رکوالي ڪرني والي هئ، انهن ڪو باپ دادا وهيش يادپيار دي رهي هئ. سڀي مڪنت بهت اچي ڪر رهي هئ. اچا، سڀي وديش والون نين، جس نين پي ياد پيچي هئ، وهه سمجھي همڪو وهيش روپ سين باپ دادا نين ياد دي هئ. اچا.

وردان - پُراڻي سنسڪار اُور سنسار کي رشتون کي آڪرشن سين مُڪت رهندي والي

ڊبل لائيت فرشتا پو

فرشتا اُرتات پُراڻي سنسار کي آڪرشن سين مُڪت، نه سنبنڌ روپ ۾ آڪرشن هو، نه آڀني ديھه وا ڪسي ديھه ڌاري ويڪتي يا ڪوئي وستو کي طرف آڪرشن هو، اُٽسي هين پُراڻي سنسڪار کي آڪرشن سين پي مُڪت. سنڪلپ، ورتي وا واڻي کي روپ ۾ ڪوئي سنسڪار کي آڪرشن نه هو. جب اُٽسي سرو آڪرشنون سين اُتوا وُٽرٽ سميه، وُٽرٽ سنگ، وُٽرٽ واناورٽ سين مُڪت بنينڻي تب ڪهينڻي ڊبل لائيت فرشتا.

سلوگن - شانتي کي شڪتي دواران سرو آٽمائون کي پالنا ڪرني والي هين روحاني سوشل ورڪر هئ.